

РЕШЕНИЕ

№ 7153

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7868** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С протоколно решение от 01. 07. 2021 г. по НАХД № 6734 / 2019 г., Софийски районен съд, НО - 122 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № 542 / 20. 11. 2018 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град, с което на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., на основание чл. 44, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за храните, за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 3 от ЗХ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез писмено становище на процесуалния си представител, поддържа доводите изложени в касационната жалба. Претендира разноските за двете инстанции. Представя доказателства за заплащане на договореното възнаграждение

Ответникът чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира разноските по делото, включително и платената държавна такса за оспорването пред ВАС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля С. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция, не са представени нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите констатации на районния съд. Обжалваното наказателно постановление е издадено затова, че при извършената проверка на 26. 09. 2018 г., в обект: снек-бар, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], се установило, че дружеството е разрешило пускане на пазара на храна, която е негодна за консумация от хора, поради изтеклия срок на трайност, като в хладилно съоръжение съвместно с годни храни се съхранява хляб с изтекъл срок на годност, без да е обозначен като такъв.

На 01. 10. 2018 г., бил съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 20, ал. 1, т. 3 от Закона за храните.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 542 / 20. 11. 2018 г., от директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Касационна инстанция счита, че неправилно от страна на районния съд е прието, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН дава възможност на АНО да освободи нарушителя от административно-наказателна отговорност, като прецени, че случаят е маловажен. Освен това, преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК.

В случая действително е налице нарушение, тъй като е безспорно, че дружеството е съхранявало хляб с изтекъл срок на годност, заедно с други храни, но неправилно от страна на СРС е прието, че същото носи белезите на маловажност.

Съгласно чл. 20, ал. 1, т. 3 от ЗХ (отм.), не се разрешава пускането на пазара на храна, която е негодна за консумация от хората.

Съгласно § 1, т. 34 от ДР на ЗХ (отм.), „негодна храна за консумация от човека“ е храна, която е неподходяща за употреба според нейното предназначение вследствие на замърсяване, микробиологични промени, развала, изтекъл срок на трайност или нарушена цялост на опаковката.

В конкретния случай при извършената проверка, безспорно е установено, че конкретно посечени по вид и брой хляб е с изтекъл срок на годност. В същото време, този хляб се е съхранявал в хладилно съоръжение заедно с продукти, годни за консумация, поради което може да се приеме, че продуктите са пуснати на пазара, още повече, че обекта, в който е извършена проверката е снек-бар, в който се е предлагала храна на посетителите.

Доколкото се касае за обективна безвиновна отговорност на юридическото лице, с факта, че дружеството е съхранявало хляб с изтекъл срок на годност, е налице

довършено нарушение.

От друга страна, са неоснователни доводите изложени пред районния съд, че дружеството е имало намерение на бракува стоката, но не можело всеки ден да издава протоколи за брак. Видно е, че хляба с изтекъл срок на годност се е съхранявал заедно с други стоки, а не на специално обособени места, като освен това при някои от продуктите срока на годност е бил изтекъл с повече от един месец, което е значителен период.

В случая се касае за търговец, към когото закона поставя по-високи изисквания, предвид неговата специализация. Не може да се приеме, че случая е маловажен, независимо от малката стойност на продуктите, тъй като се касае за хранителни продукти, консумацията на които би застрашила живота и здравето на потребителите. Независимо, че самият хляб е бил пакетирани, в случая, не вероятността от прехвърляне на плесен на другите продукти, е определяща, а самото съхранение и предлагане на продукти с изтекъл срок на годност, които по дефиниция са опасни за здравето, е определящо при преценка маловажността на случая.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че оспореното съдебно решение следва да бъде отменено и предвид факта, че делото е изяснено от фактическа страна, да постанови акт по съществуващото на спора, като потвърди издаденото наказателно постановление. Същото е издадено от компетентен орган и при спазване на материалния закон, като не са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

След като закона определя като негодна храна за консумация от човека, тази която е с изтекъл срок на годност, то самото и съхранение в хладилно съоръжение на търговски обект, изложена на показ и достъпна за купувачите представлява пускането им на пазара.

Съдът намира за неоснователни изложените от процесуалния представител на ответника по касация доводи, че в случая ако е налице нарушение, същото е следвало да се квалифицира по чл. 48 от ЗХ (отм.). Посочената норма касае, други неуредени случаи на нарушение, извън случаите по чл. 38 - 47 от същия закон, но доколкото се в случая се касае за търговия с негодна храна, то правилно е приложена санкционната норма на чл. 44 от ЗХ (отм.).

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е неправилно, поради което следва да бъде отменено. Безспорно е доказано извършеното нарушение, за което е наложена предвидената в закона санкция.

Отчитайки степента на засегнатите обществени отношения от страна на административнонаказващия орган е наложено административно наказание в минималния размер определен от нормата на чл. 44, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗХ, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

В същото време, само за пълнота следва да се отбележи, че не е налице по-благоприятен закон, тъй като в чл. 128, ал. 1, т. 1 от Закона за храните (обн. ДВ, бр. 52 от 9.06.2020 г., в сила от 9.06.2020 г.), е предвидена същата по размер санкция за идентично нарушение.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Видно от представената фактура и платежно нареждане, за всяка от двете инстанции е заплатено по 300 лв. адвокатско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство, поради което същото следва да се присъди.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ протоколно решение от 01. 07. 2021 г. по НАХД № 6734 / 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 122 състав.

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № 542 / 20. 11. 2018 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град, с което на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., на основание чл. 44, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за храните, за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 3 от ЗХ.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град, направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение за двете инстанции в размер на 600 (шестстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.